دعای جامع

خواص دعای جامع

سی نفر همگی گفتند دیدیم حضرت امیرالمؤمنین علیّ بن ابی طالب(علیه السلام) در مسجدالحرام بود، گفت: (هَا وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ ; سوگند به پروردگار كعبه) و از آن جا كنار دو ركن ديگر رفته، فرمود: (هَا وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ هَا وَ) و پس روی خود را به ركن يمانی نمود و فرمود:(ها و ربّ الكعبة; قسم به پروردگار كعبه) پس از آن جا به حجرالاسود آمده،رَبِّ الأرْكَانِ كُلِّهَا وَ رَبِّ الْمَشَاعِرِ، هَا وَ رَبِّ هَذِهِ الْحُرَمَاتِ; به پروردگار كعبه و پروردگار چهار ركن و پروردگار مشعر و حرم قسم كه شنيدم از پيامبر اكرم(صلی الله عليه وآله) دعايي را كه برای شما نقل می كنم، در زبور داود و در تورات موسی و انجيل عيسی و قرآن محمّد و بر جميع انبيا و رسولان نوشته شده و در هزار كتابی می باشد كه ازآسمان برهزار پيامبراكرم(صلی الله عليه وآله) نازل شده .رسول خدا(صلی الله عليه وآله) سپس فرمود: هر كس در مدّت عمر خود صد مرتبه اين دعا را بخواند خدا او را در روز قيامت جداگانه محشور گرداند و نزد او صد هزار هزار فرشته بفرستد كه سر كرده آنها فرشته ای باشد كه نام او مجديال است. با هر فرشته ای هزار اسب باشد كه هيچ يك از آنها شبيه به ديگری نباشد و با ايشان هزار جامه باشد كه در آنها جامه ای شبيه به جامه ديگر نباشد. پس هرگاه نزد آن شخص برسند، مجديال به ايشان می گويد كه: نزديك دوست خدا شويد و ايشان مانند آن كه فرشتگان يكپارچه شده و برخاسته اند، می ايستند. تمامی چارپايان در اختيار وی قرار می گيرند. مثل شخص مؤدب در حضور پادشاهی می ايستند و... فرشتگان پيرامون او را از جانب راست و چپ فرا می گيرند و آن شخص به راه می افتد و فرشتگان نيز همراه او روان می شوند و می گويند: اين است دوستدار خدا، پس خوشا به حال او. آن شخص بر هيچ گروهی از

ملائکه و آدمیان نمی گذرد مگر آن که بر او سلام کنند، به این نحو که گویند: السَّلاَمُ عَلَیْكَ یَا وَلِیَّ اللهِ و تعظیم او نمایند تا آن که زیر لواء (پرچم) حمد بایستد. برای او تختی از یاقوت سرخ مهیا می شود که بر آن قبّه ای از زبرجد سبز می باشد که در آن حوران بهشت می باشند پس بر آن سریر تکیه نماید. گاهی برطرف راست و گاهی چپ، تا آن که خدا میان مردمان حکم نماید و هر یك به جایگاه خود رود. پس ملائکه دور تخت را فرا می گیرند و او را بر پشت شتری قوی از شترهای بهشت بگذارند. نور آن شتر تابنده باشد تا آن که به اولین منزل از منزل های خود فرود آید. پس او را سرایداری از سرایدارهای آن منزل ها پیشواز نماید و می خواهد که دست آن شخص را بگیرد و او را از تخت فرود آورد. اگر محافظت خدا نباشد آن شخص خود را جهت تعظیم سرایدار به پائین می اندازد. پس سرایدار می گوید که: ای دوست خدا، منم سرایداری از سرایداران خانه های تو. صدها مثل این قصر برای توست. در هر قصر یك سرایدار مثل من است. از برای هر یك از ایشان زنی است که برای زنان تو خدمتکارانند و به شمار هر خدمتکاری یك زن برای توست. در هر خانه ای آن قدر نعمت ها برای توست که دانستن شمار آنها ممکن نیست. همه ستایش ها برای خداست، به اندازه آنچه علم خدا شمارش نموده، و مساوی آنچه علم او شمرده است و به قدر آنچه دانش او در شمار آورده و چندین برابر آنچه شمارش نموده است و نیست معبودی مگر خدا. این ستایش را می گویم به اندازه آنچه دانش خدا شمارش نموده و به قدر آنچه علم خدا شمرده و به اندازه آنچه علم او در شمار آورده و چندین برابر آنچه علم او شمارش نموده و خدا بزرگتر است. این ستایش را می گویم به اندازه آنچه علم خدا شمارش نموده و مساوی آنچه علم او شمرده و به اندازه آنچه علم او شمارش کرده و چندین برابر آنچه علم او شمارش نموده و خدا منزّه است. این ستایش را می گویم به اندازه آنچه علم او شمارش نموده است و مساوی آنچه دانش او شمرده و اندازه آنچه علم او در شمار آورده و چندین برابر آنچه علم او شمارش کرده است. چون از خواندن این کلمات فارغ شود، خدا در خانه های او نعمت ها را بسیار گرداند که خدا بسیار بخشنده است.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ اللهُ اكبر فِي عِلْمِه مُنْتَهَى رِضَاهُ اللهُ اكبر بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ اللهُ اكبر مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ الْحَمْدُ اللهُ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ الْحَمْدُ اللهُ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ الْحَمْدُ اللهُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ سُبْحَانَ اللهُ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاه سُبْحَانَ اللهُ بعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ سُبْحَانَ اللهُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ و الْحَمْدُ اللهُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ عَلَى جَمِيع نَعْمَائِهِ و سُبْحَانَ اللهُ بِحَمْدِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ فِي عِلْمِهِ و اللهُ اكبر وَ حَقٌّ لَهُ ذَلِكَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيم لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ نُورُ الاَرَضِينَ السَّبْعِ وَ نُورُ الْعَرْش الْعَظِيم لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ تَهْلِيلاً لاَ يُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَد وَ مَعَ كُلِّ أَحَد وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَد اللهُ اكبر تَكْبِيراً لاَ يُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَد وَ مَعَ كُلِّ أَحَد وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَد وَ سُبْحَانَ اللهُ تَسْبِيحاً لاَ يُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَد وَ مَعَ

كُلِّ أَحَد وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَد اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً فَاشْهَدْ لِي بِأَنَّ قَوْلَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَضَاءَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَدَرَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ رُسُلَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ أَوْصِيَاءَكَ حَق وَ أَنَّ رَحْمَتَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ جَنَّتَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَارَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ قِيَامَتَكَ حَقٌّ وَ أَنَّكَ مُمِيتُ الاَحْيَاءِ وَ أَنَّكَ مُحْيِي الْمَوْتَى وَ أَنَّكَ بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَ أَنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْم لاَ رَيْبَ فِيهِ وَ أَنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً فَاشْهَدْ لِي أَنَّكَ رَبِّي وَ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولَكَ نَبِيِّي وَ الاَوْصِيَاءَ مِنْ بَعْدِهِ أَئِمَّتِي وَ أَنَّ الدِّينَ الَّذِي شَرَعْتَ دِينِي وَ أَنَّ الْكِتَابَ الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَى مُحَمَّد رَسُول الله نُورِي اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً فَاشْهَدْ لِي أَنَّكَ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَيَّ لاَ غَيْرُكَ لَكَ الْحَمْدُ وَ بِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله و الله اكبر وَ الْحَمْدُ الله وَ سُبْحَانَ الله وَ بِحَمْدِهِ وَ تَبَارَكَ الله تَعَالَى وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِا الله الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ لاَ مَنْجَى وَ لاَ مَلْجَأَ مِن الله إِلاَّ إِلَيْهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ وَ عَدَدَ كَلِمَاتِ رَبِّي الطَّيِّبَاتِ التَّامَّاتِ الْمُبَارَكَاتِ صَدَقَ الله وَ صَدَقَ الْمُرْسَلُونَ.

ترجمه ی دعای جامع

به نام خداوند بخشنده مهربان

نیست معبودی مگر خدا که در دانش او مذکور است. به اندازه منتهای خشنودی او (بدین مطلب اعتراف دارم) . نیست معبودی مگر خدا که در دانش اوست. به اندازه نهایت خشنودی او(این مطلب را می پذیرم) . نیست معبودی مگر خدا، که در دانش اوست. به اندازه منتهای خوشنودی او می پذیرم. خدا بزرگ تر است از آن که به وصف آید، آن گونه که در علم اوست، به اندازه نهایت رضایتمندی او می پذیرم. خدا بزرگ تر است، و این مطلب در علم اوست. به اندازه نهایت خوشنودی او اعتراف دارم. خدا بزرگ تر است و این در دانش اوست. به مقدار منتهای خشنودی او می گویم. همه ستایش ها سزاوار خداست، و این در علم اوست. به اندازه منتهای خوشنودی او اعتراف می کنم. همه سپاس ها برای خدا و با دانش اوست. به قدر نهایت خوشنودی او. منزّه است خدا و پیراستگی در علم اوست. به قدر منتهای رضایت مندی او. منزّه است خدا و این در دانش اوست، به قدر منتهای خوشنودی او. منزّه است خدا و با علم اوست. به اندازه نهایت رضایت مندی او می گویم. همه ستایش ها برای خداست، به سبب انواع نعمت ها، ستایش به خاطر همه نعمت های او. بسیار خدا را تسبیح می کنم

و به حمد او مشغولم، به قدر نهایت خوشنودی و در دانش او، و خدا بزرگ تر است از آن که به وصف آید و سزاوار اوست گفته شود که نیست معبودی مگر خدایی که بردبار و بخشنده است. نیست معبودی مگر خدا که بلند مرتبه بزرگ است. نیست معبودی مگر خدا که روشنی بخش آسمان های هفت طبقه و روشن کننده زمین های هفت طبقه و روشنی بخش عرش بزرگ است. نیست معبودی مگر خدا، او را تهلیل می کنم که نتواند آن را شمارش نماید مگر خدا که پیش از هر کسی و با هر کسی و بعد از هر کسی است. خدا بزرگ تر است و غیر او نتواند خدا را در شمار آورد. پیش از هر کسی و با هر کسی و بعد از هر کسی است.(1) همه ستایش ها برای خداست، ستایشی که شمارش کردنش را غیر او نتواند، پیش از هر کس و با هر کس و بعد از هر کس است. توان و نیرویی نیست مگر برای خدای بلند مرتبه عظیم، آن قدر که شمارش کردنش را نتواند مگر او، پیش از هر کس و با هر کس و بعد از هر کس است. خدا را تسبیح می کنم آن قدر که غیر او کسی نتواند تسبیح را شمارش کند. پیش از هر کسی و با هر کسی و بعد از هر کسی است. خداوندا، گواه می گیرم تو را و تو برای گواهی کافی هستی. به آن که گفتار تو راست و کردار تو درست و حکم تو ثابت و تقدیر تو موجود است و پیغمبران تو راست گویانند و وصیّ های پیغمبر تو به راه راستند و رحمت تو گسترده است و بهشت تو راست است و آتش جهنم وجود دارد و روز

قیامت صادق است و آن که زنده ها را می میرانی و مردگان را زنده می کنی و کسانی را که در قبرها باشند برمی انگیزی. جمع می کنی مردمان را در روزی که شکی در آمدن آن نیست و تو خلف وعده نمی کنی. خداوندا، تو را گواه می گیرم و تو برای گواهی کافی هستی. پس گواهی مرا بپذیر به آن که تو پروردگار منی و آن که محمّد (که خدا بر او و بر آل او رحمت فرستد) فرستاده تو و پیغمبر است. وصیّ های او امامان و پیشوایان منند و آن که اسلام دین من است و قرآنی که بر محمّد رسولت فرستادی، راهنمای من است. خداوندا، تو را گواه می گیرم و تو برای گواهی کافی هستی. پس گواهی مرا بپذیر به آن که تویی نعمت دهنده، نه غیر تو. برای توست ستایش و به سبب نعمت تو عمل های نیکوی من انجام می شود. معبودی مگر خدا نیست و خدا بزرگتر است و ستایش برای خداست و خدا را تسبیح می کنم و به حمد او آراسته ام و خدا منزّه است و والا است و حرکتی و توانایی نیست مگر برای خدا و پناهی و گریزی از عقوبت خدا نیست مگر به خود او، به عدد جفت و طاق و به شمار نام های پروردگار که نیکو و تمام و با برکت اند. خدا راست گفته است و پیغمبران در فرموده های خود راست گویند.

یا علی

تهیه کننده: محمدعلی شرطان